

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

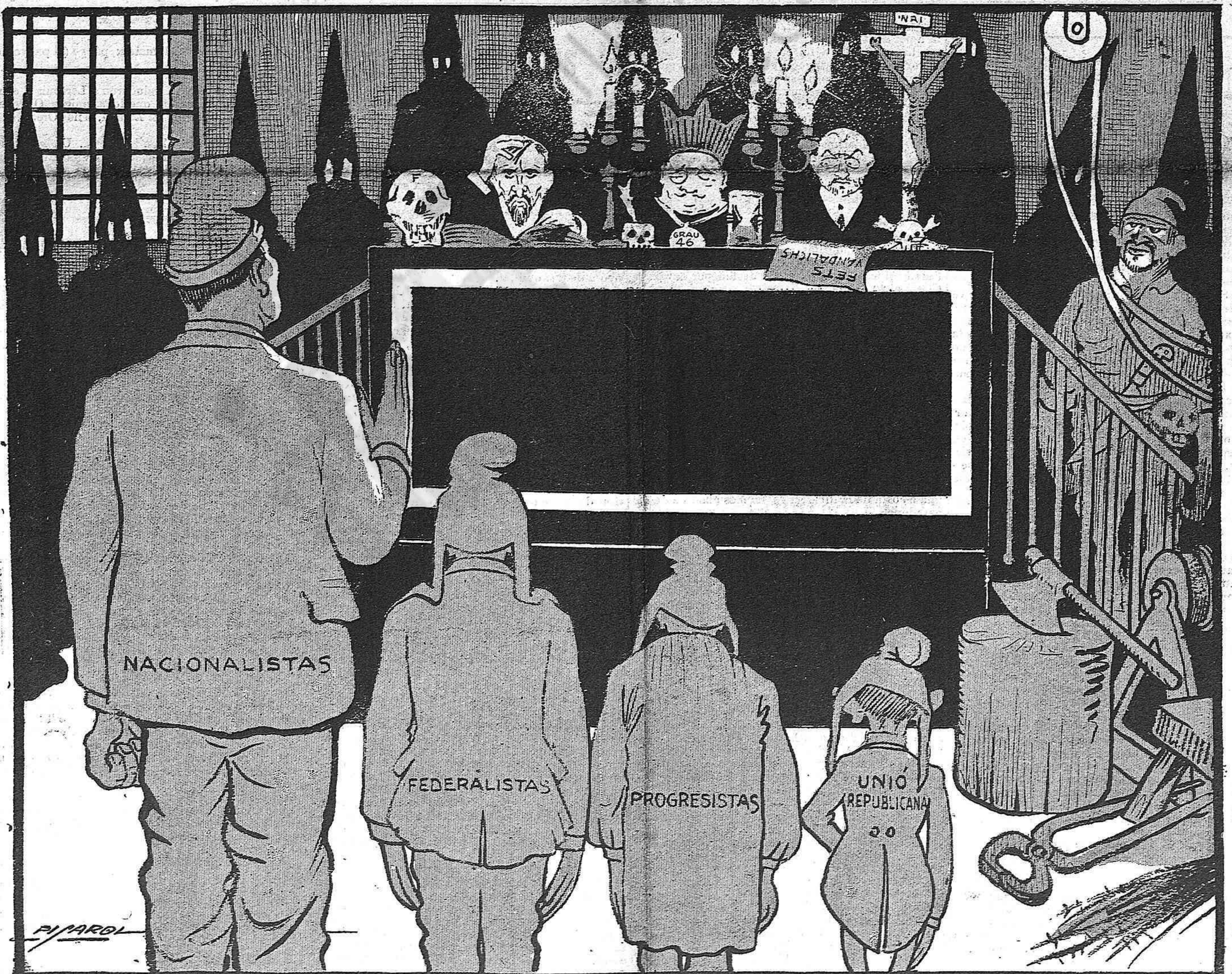
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

A LA SALA D' ACTES DE «LA LLIGA» La conferencia dels prohoms

EL PRESIDENT: - ¿Voleu formar ab nosaltres una coalició electoral?
ELS INTERROGATS:—¡¡¡No!!!... Ja 'ns heu ensarronat masses vegadas.

Tot progressa, tot se perfecciona, tot se humanisa

Com se cremaven els convents l' any 35.

Com se cremen ara.

Sí, en Vinaixa se 'ns ha presentat baix un nou aspecte. El conceixiam per aixó, alló, lo altre y lo de més enllá, pero no com á poeta. En aquests días gloriosos de la seva revelació, nos altres, ab alegría, omplim la copa y l' aixequém, entusiasmats, porque ell l' apuri.

La sort es á voltas irónica, d' una ironía que 's clava endins com un punyal.

Ara s' han sortejat tres regidors que han de cessar pels districtes III, VII y VIII. El poble que va elegirlos se n' hauria vist un bull, per una causa ó altra, d' haver de senyalar quins eran els indicats. Pero la sort, mestra de pobles, ab un ay tren de l' apuro á Barcelona y en senyalá, inexorable, inapelable, infalible, tres: en Verdagner y Callís, qual nom va sonar ara de poch per certes declaracions en el procés Ferrer; l' Anglés, el que tanta celebritat alcanzá quan aná al Congrés diputat per Barcelona, y qual celebritat no li valgueren precisament els seus discursos tortosins; y en Roca y Roca, del qual no volém parlar, però al qui una carretada d' anys el privan d' exercir l' acció enérgica y perseverant que cal pera esser regidor de Barcelona.

¿Volen tria més ben feta? El mal es que 'l poble, que no las entén las ironías de la sort, será capás de tornar á votar als senyors Verdagner y Callís, Anglés y Roca y Roca. En aquest cas, molt será, per xó, que la sort, fent una rialla inacabable, no 'ls sigui adversa y els tiri á l' aygua.

Una comissió de personatges de Vich ha gestionat del Govern la celebració del centenari d' en Balmes.

Y en Moret, qué ha dit? Com qu' ara no té diners, en Moret s' ha limitat á preguntar á l' Azorín, el pequeño filósofo, ¿quí era aquest senyor Balmes? y á contestar á la comissió: —Bal més qu' esperin un altre centenari!...

Al comte de Romanones me l' han fet grande de España... ¡Totas las nostras grandesas coixejan d' alguna banda!

¡Qu' entusiasmats, els carlins, ab el manifest de 'n Jaumet! En ell diu, l' hereu de la casa cremada, que vé á rellevar á son pare. Lo qual significa que continuarà la tradició de las húngaras y del dulce far niente. També diu que 'ls que no ploran la mort del seu papay no son espanyols dignes... Lo qual vol dir qu' Espanya es una gran indignitat.

Han tornat de Madrid els portadors del mensatge d' adhesió á n' en Maura, senyors Coll, Mans... Coll?... Mans?... Aixó no arriban á individus... Coll... Mans... Aixó son bocins de persona...

En un teatro de las afueras s' hi representa un melodrama.

Al final, el primer actor s' ha de tirar al riu desde una roca; pero avuy el tramoyista s' ha descuidat de posar un matalás á terra y, al caure, se sent un gran estrépit que fa esclatar al públich en una sorollosa riallada.

L' actor, sense inmutarse: —¡Oh, Deu meu!... El riu está glassat!...

Entre promesos: Ella.—Suposo que si no 't poguessis casar ab mi te matarias... Ell.—Es lo que faig cada vegada que 'm trobo en un cas semblant.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN EL NÚMERO ANTERIOR

- 1.* XARADA.—Du-ro. 2.* ID. II.—Ra-mo-na. 3.* ID. III.—Mo-re-na. 4.* ANAGRAMA.—Magi-Maig. 5.* SINONIMIA.—Eosa. 6.* ROMBO.— S C A P C A B A L L S A B A D E L L P A D E O L L E O L L 7.* TARJETA.—Olesa de Montserrat. 8.* CONVERSA.—Rosalia. 9.* GEROGLIFICH.—Per enredos un enredón.

Han endevinat totas ó part de las solucions corresponents al número anterior, els caballers: Juan Antich Puquí (Lleidor de La Esquella), Ramón Valls, y S. Salvatella.

CORRESPONDENCIA

Caballers: Joan Antich Puquí (Lleidor de La Esquella), Francisco Rodríguez (a) Paquito, Un novell escriptor, El Noy de la Selva, Dos aficionats al cinematógrafo, Pere Cortacans (Lleidor de LA CAMPANA), Pere E. C. (a) Lo Valent de l' Argentina, Daniel Mayor (Cherta), Jaumet de Gracia Poca, y Miquel Garriga: No hi hi res á pelar. Caballers: Joseph Sadurn Mas de los Valls, Un Peraltadí, Ramón Valls, Maco, A. E. (a) Lo Rector de Vall-

fogona, Hans, Nick-Cartró, y Joseph Testagorda (a) Ciclista: Poch ó molt, un día ó altre.

Caballers:—Pere Cortacans: Perque realment no están bé, ó perque no 'ns convenen, ó senzillament perque no 'ns agradan. De las tres rahóns, trñhi la que vulgui.—Ramón Valls: Entre 'ls pensaments, n' hi ha un que m' agrada y li publico aquí mateix: ¡El quint, no matar!... Molt bé!...

¡Pero EL QUINT va s' en Ferré! No está mal, no...—Ludvig: Efectivament, aixó s' ha dit de trenta mil maneres.—Un poeta jove: No es prou de broma.—Pep Cistellé: La forma no pot anar.—Domingo Ribas: Donchs no vá, no senyor.—Pere S. y M.: Pera l' Almanach es tart, y ho sento.—Pep Sistachs: No serveix.—Xirinola: Idem de lienzo.—M. Noel: Rebut y gracias.—Maco: Fent xaradas, ja m' agrada; pero ley, escribint petons, me desfas las ilusiones!...—Xiela Adonup y Sérraf: Aixó ho han dit cent poetas abans que vosté, ab la diferencia que ho han dit millor.—Victor Canigó: Es tant poca cosa!—A. G. Frare Llántia: La poesieta, ben retocada, sería passadora. Tal com está, no.—Iscla Mas Carregat: Ho transmètem al interessat, pera si té á bé contestarli.—Kleper: Ho tindrem en compte.—R. M., J. E., y F. G.: No es possible, per varias rahóns.—M. S. M.: No 'ns resulta.

AVÍS

Tenim en preparació L' Almanach

DE LA CAMPANA DE GRACIA pera 1910

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8 Tinta Ch. Lorilleux y C.ª